

Anne

– *Tevhidî* · 25 Temmuz 2020

ANNE

Hatırlayıp gül kokunu,
Rüyâlara daldım Anne.
Göz açıp da baktığımda,
Bin bir hüzün doldum Anne.

Kadın, erkek, yaşlı, genci,
Sağım solum hep yabancı.
Yüreğinde türlü sancı,
Keder yüklü kuldum Anne.

Her nefesim aşar yılı,
İçim dışım keder dolu,
Vuslatın açılmaz gülü,
Gonca iken soldum Anne.

Yine ümit yok sabahta,
Senelerdir gönül “ah”ta,
Tebessümler bile sahte,
Yâd ellerde kaldım Anne.

Ne söylesem hep bahane,
Viraneye döndü sîne.
Gurbette oldum divâne,
Saçı başı yoldum Anne.

Alev alev yandı döşüm,
Kâbuslara döndü düşüm,
Bitip tükenmiyor kışım,
Mevsimleri sildim Anne.

Olmadığın hiç bir yerde,
Deva olmaz kimse derde.
Haziranda yağan karda,

Hayâlini buldum Anne.

Hayat sanki esen yelmiş,
Tevhidî'ye kaç gün gülmüş?
Gurbet bize vatan olmuş,
Bu gerçeği bildim Anne.

Tevhidî Hüseyin KILBAŞ